

neresnico, da sem bil baje tudi jaz z njim vred obsojen na 100 K globe.

7. Da bi v prihodnje odvezel župniku Časlu priložnost do krivih ovadb in si prihranil neprestane tožbe, sem se obrnil na vis. čast. knezoškofijski konzistorij s posebno prošnjo, v kateri sem opisal njegov nepošteni nagon in vse zlo, ki je izhajalo iz njegovega peresa, naj se mu zaukaže pisarijo krajnega šolskega sveta, katero opravlja za 50 K, odložiti. Visoki čast. knezoškofijski konzistorij v Mariboru mi je s svojim dopisom z dne 18. grudna 1901, št. 4051 naznanil, da bo župnik Časl imenovan posel odložil.

Živel sem v Št. Lenartu sedem let v miru in lepi zastopnosti za blagor izročene mi mladine. Župnik Časl pa je kmalu po svojem prihodu l. 1899. začel sejati seme prepira pa sovraštva in je ljudi navdihoval z nasprotstvom do šole. Korak za korakom je izzval take razmere, da je postalo več ljudi žrtev trimesečnega, 10, 8, 7, 6, 5, 4, 3 in dvadnevne zapora, provzročil je ljudem mnogo gmotne škode, vselej je kazal s prstom na druge, delajoč sam sebe lepega. Podoben je tistemu tatu, ki je med množico bežaje kričal: Držite ga, držite, tata lovim!

Ker župnik Časl še sedaj po obsodbi in različnih udarcih ne neha govoriti neresnice, ker niti sodnijska obsodba nanj poglobljeno ne vpliva in ker se ne maram za vsako njegovo opravljanje tožiti, pribežim s tem naznanilom in pojasnilom v javnost ter prosim vse znane in neznane tovariše gg. učitelje, učiteljice, duhovnike, razumništvo v Laškem trgu in drugod kakor tudi prebivalstvo v Št. Lenartu, naj g. Časlu ničesar ne veruje, karkoli govori o meni ali o šolskih zadevah.

Koliko je njegovemu govorjenju verjeti, kaže tudi njegovo smešno besedičenje, da bo postal profesor, dekan, korar škofovega kapitlja; dekletom je dal kot kaplan nmeti, da postane še celo škof.

Št. Lenart nad Laškim trgom.

Radoslav Knaflič
nadučitelj.

Popravek. Z ozirom na članek „Zmes“, priobčen v 4. št. „Uč. Tovariša“, kjer se nahaja med udeleženci 1. občnega zbora „Slomškove zveze“ tudi moje ime, prosim, da sprejme sl. uredništvo v prih. št. „Uč. Tov.“ sledeči popravek:

1. Ni res, da bi se bil podpisalec udeležil prvega občnega zbora „Slomškove zveze“, ker ga že od onega časa, ko se je vršil prvi občni zbor „Šolske Matice“ (torej od l. 1900.) ni bilo v Ljubljani.*)

2. Ni res, da sem obljubil gdč. Štupici, da ji hočem pri snovanju Slomškove podružnice za Štajersko pomagati, ker me dot. gospodična za to niti prosila ni.

3. Ni res, da sem podpisalec iztopil iz ormoškega učiteljskega društva, ker mi izid odborne volitve ni ugajal; vzrok izstopu je bil drug in si ga bodem dovolil v kratkem na drugem mestu pojasniti.**)

V Središču, 3. februarja 1902.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Kosi.

*) Obžalujemo, da je bil naš dopisnik napačno obveščen. Ker ni namen našega sodelnika in tudi naš ne, delati komu krivice, zato drage volje objavljamo ta popravek.

Uredn.

**) Izstopa iz okrajnega učiteljskega društva pa nikakor ne moremo odobravati. Čitajte, kaj piše g. Ivan Kramar v 4. številki našega lista o učiteljskih društvih. Učitelj, ki trdi, da je napreden, pa iz kateregakoli vzroka ni ud okrajnega učiteljskega društva, ali pa, kdor ne podpira — gmotno ali duševno — naprednih, za ugled in pravice učiteljskega stanu se borečih učiteljskih listov, ta pač ni učitelj s srcem, ampak le učitelj z imenom, kateri pač gleda, da vsakega prvega vleče svojo plačo!

Uredn.

Društveni vestnik.

Štajersko.

Šetnlenartsko okrajno učiteljsko društvo je zborovalo 5. prosinca t. l. z obilnim dnevnim redom. G. predsednik Jos. Mavrič pozdravi obilne navzoče najsrčneje, želeč vsem srečno in veselo „Novo leto 1902“, otvorivši s tem zborovanje ter prosil poročevalca g. Jos. Klemenčiča za podavanje „o preosnovi naših ljudskih šol“, katero je bilo dobro sestavljeno, ustrezajoč vsestranskim zahtevam. Poročevalec obljubi vposlati poročilo „Popotniku“ v ponatis.

Drugi poročevalec, g. Jos. Čuček, obravnava novo metodo o odpravi jecljanja, po kateri uči slavni profesor Leon Berquand na Dunaju. Njegovo poročilo je bilo istotako izborna; poslušalce je tesno vezal v okviru svojega podavanja ter je obljubil prihodnjic z jecljajočimi otroci dejansko nastopiti.

Vsem, ki se količkaj zanimajo za to metodo, oziroma da bi jo lahko izkoristili, jo toplo priporočamo; naslov knjižici: „Methodische Übungen zur Beseitigung des Stotterns nach der Methode des Professors Leon Berquand.“

Po raznih poročilih društvenih odbornikov se vzame njih hvalevredno delovanje na znanje in društveniki jim izkažejo svojo hvaležnost in priznanje pri volitvi z enoglasno potrditvijo dosedanjega odbora.

G. predsednik, zahvaljujoč se za 13kratno izvolitev, povdarja svojo ljubezen za društveno delovanje, ker auidi v njem pravo medsebojno prijateljstvo in slogo.

Naše društvo je tudi sklenilo, prositi slavni okrajni šolski svet v Št. Lenartu v Sl. gor., naj on blagovoli vložiti prošnjo c. kr. naučnemu ministerstvu za aprobacijo Lavtarjevih računic za ljudske šole, s katerimi se veliko laže poučuje in sicer vsled njene izvrstne metode.

Društva! na noge, storite enako!

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj si je pri glavnem zborovanju za leto 1902. izvolilo nastopni odbor Armin Gradišnik — Celje, predsednik; Franjo Krajnc — Celje, predsednika namestnik; Ivan Kvac — Šmartin v R. d., tajnik; Lovro Šah — Teharje, blagajnik; Franjo Voglar — Celje, arhivar; Rajko Vrečer — Št. Peter v S. d., pevovodja; Zinka Kovačič — Petrovče in Janko Stukelj — Frankolovo, odbornika.

Književnost in umetnost.

Knjižnica za mladino. Urejuje Engelbert Gangl. Izdaja A. Gabršček v Gorici. Knjiga 25. Izhaja vsake tri mesece. Vseletna naročnina 3 K 20 h. Po presledku petih let je začela „Knjižnica za mladino“ izhajati iznova. Mi jo pozdravljamo, saj dobrega in plemenitizabavnega gradiva in berila naši mladini primanjkuje še vedno. Šolske knjižnice so še jako revne, in učitelji glede dobrih mladinskih knjig vedno v zadregi. Zato pa je dolžnost krajnih šolskih svetov, da podpirajo z obilnimi naročili to lepo knjižnico. Urednik je sam učitelj in tudi „Zvončkov“ urejevalec, takisto je založnik kot bivši učitelj jamstvo, da bo vsebina „Knjižnice“ vedno najprimernejša in najboljša. Ta zvezek prinaša gradivo v vezani in nevezani besedi, in sicer izvorno in prevedeno. Tu so pesmice Marice Strnadove, kratke povesti Jadwige, pesmi Frana Žgurja, povest E. Krásnohorske, pesmi Engelberta Gangla in Solojeve črtice iz življenja cesarja Jožefa II. Knjiga obsega 214 str. ter je bogata in lepa po vsebini. Dolžnost narodnih krogov, zlasti učiteljstva je, da se za to knjižico živo zanimajo! 25 zvezek velja 1 K. Nobene šole na Slovenskem bi ne smelo biti brez te lepe „Knjižnice“ in sicer na toliko izvodov bi morala biti naročena vsaka šola, kolikor razredov ima.